

Suzukimetoden:

En kort introduktion

DEN JAPANSKE VIOLINISTEN Shinichi
Suzukis pedagogiska utgångspunkt är att varje barn är fött med många anlag (språkliga, musikaliska etc.) men att barnet måste ha de rätta stimulerande upplevelserna för att dessa anlag ska utvecklas till egentlig talang och att det är speciellt viktigt att barnet stimuleras mycket tidigt.

I sin musikpedagogik drar Suzuki en parallell till hur barn lär sitt modersmål. Utan teoretiska förklaringar och grammatikpluggande lär sig det lilla barnet att tala genom att lyssna till och efterlikna de vuxnas språk. Det ska mycken repetition till, men barn lär sig att tala flytande långt innan de lär sig läsa. Alla barn lär sig sitt modersmål även om det är ett mycket komplicerat språk. Suzuki kallar själv sin musikpedagogik för "*modersmålsmetoden*". Liksom modersmålet finns musiken i barnets miljö redan från födseln. Barnet ska tidigt lyssna till musik och så småningom efterlikna den på sitt instrument.

BARNET SKA I BÖRJAN inte vara bundet av en notbild eller belastas med hur musiken teoretiskt är uppbyggd, utan ha den hörda musiken som rättesnöre. Därför kommer barnet redan tidigt att kunna spela rent och rytmiskt korrekt, då det helt instinktivt inrättar sitt spel efter förebilden. Den hörda musiken är synnerligen "iöronenfallande" och tillrättalagd med en mycket genomtänkt teknisk progression. Progressionstakten är hög varför det är viktigt att man arbetar så länge med ett stycke att barnet verkligen "kan" stycket givetvis helt utantill- men också med så fin musikalisk känsla, artikulation, intonation m.m. som man kan kräva på den nivå barnet befinner sig. Ett stycke lämnas aldrig. Alla spelade stycken införlivas med den aktuella repertoaren, som ständigt kan förbättras i och med att barnet utvecklas som instrumentalist. Alltså konstant repetition!

FÖR SMÅ BARN är det i det närmaste omöjligt att öva hemma utan hjälp och uppmuntran från en vuxen. Därför är ett villkor för att barnet ska få suzukiundervisning, att en vuxen - i regel en av föräldrarna - varje vecka deltar i den individuella lektionen hos läraren. Då uppnås en personlig kontakt mellan hemmet och läraren.

ÄVEN VID GRUPPUNDERVISNINGEN

varje vecka är föräldrarna med som en uppmuntrande publik. Övningen hemma är en aktivitet där både barn och föräldrar deltar. Den sker på barnets betingelser med hjälp av föräldrarna där drivkraften är det pedagogiska förnuftet och inte föräldrarnas eventuellt orimliga ambitioner. Suzuki lägger vikt vid att undervisningen hela tiden tar som utgångspunkt vad eleven har lärt. Ska något rättas till ska man koncentrera sig på en sak åt gången. Det är lätt att se tio fel, men man jobbar med ett i taget.

DET VIKTIGASTE ÄR att barnet inte mister lusten att spela. Spelglädjen stimuleras vid grupplektioner och konserter där eleverna spelar med och för varandra. Då spelas om och om igen stycken som barnen redan kan - bättre och bättre - tillsammans med kamraterna. När barnen blir större lär de sig givetvis också att läsa noter, men detta går mycket lättare när barnen fått ett naturligt förhållande till sitt instrument och redan kan spela många stycken

Det är en princip i Suzukiundervisningen att man inte arbetar med speciellt utvalda barn. Alla som vill kan få börja i mån av plats. En lämplig begynnelseålder är ofta 3-5 år. Det viktiga lyssnandet har då pågått sedan födseln.

DET ÄR INTE SUZUKIS MÅL att driva &am barnen till professionella musiker. Musiken används i stället som ett medel att utveckla barnets hela personlighet. Barnens koncentrationsförmåga och minne tränas, motoriken utvecklas och förmågan att lyssna förfinas. De lär sig att samarbeta med andra barn men kanske det bästa är att de tidigt får medverka i en seriös konstnärlig aktivitet.

I en process, där helheten är mer än summan av delarna, spelar barn - förälder - lärare var sina viktiga roller. Det är den pedagogiska triangel som Suzuki funnit så verkningsfull. Låt oss komma ihåg en av Suzuki ofta citerad sanning: "*En metod är precis så bra eller dålig som dess utövare.*"

Shinichi Suzuki har skrivit mycket om sin undervisning och ännu mer har skrivits om Suzukipedagogiken av andra författare. Läs gärna Suzukis bok "*Kunskap med kärlek*" (ISBN 9176941833), som är en presentation av den bakomliggande filosofin till Suzukis pedagogik.